

[Κ. Κόντος]. Corrections au texte de Lycurgue (contro Léocrate, 80, lire : ἀτεχνῶς au lieu de ἰσχνῶς), de Clément d'Alexandrie, de Galien (μακρά χάρειν), du scoliaste de l'Odyssée, de Théophraste (Caractères, 29, lire : ὑλακτεῖν au lieu de φυλάττειν), de Cébès, de Strabon, d'Hésychios, de Philon le juif, d'Origène, de Galien (μέλλω avec l'inf. aor.).

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΚΡΙΤΙΚΑ. (1)

3178 παρ
KRAUSS, F. S
1878
P 229-243

§ 32.

Λυκούργ. κ. Λεωκράτ. 80, σελ. 192 α καὶ γὰρ πλῆκτιων ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὁμῶς ἰσχνῶς ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ν.

Οὐκ ὀλίγῃ τοῖς φιλολόγοις πρᾶγματι παρέσχε τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Λυκούργου. Ὁ Κορυθαῖος κατὰ χωρίον εἰς τὸ ἔδαφος ἱκανῶς λέγει ἐν ταῖς Σημειώσεσι (σελ. 64) α "Ὅπως ποτὲ δ' ἂν ἔχη, τὸ γοῦν Ἰσχνῶς, θαρρῆσαις ἂν φαίην, ἐπ' ἀνὰ χεῖρας τρεπτόν εἶναι εἰς τὸ Ἰκανῶς. Ἐρεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 36) Λυκούργος, Ἰκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γυνῶναι διάνοιαν ν. Κατὰ τὸν Γ. Δινδόρφιον ἐν τῷ Θησαυρῷ τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου ἔγραψεν ὁ ῥήτωρ ἰσχυρῶς, κατὰ δὲ τὸν Σχέϊβιον ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ λόγου τοῦ Λυκούργου (σελ. IX) συχρῶς. Ἄλλοι εἶχσαν σαφῶς ἢ καλῶς. Ὁ νεωστὶ ἐκδοὺς τὸν λόγον τοῦτον Ῥεδάντζιος μετετέτυψε τὸ ἰσχνῶς εἰς τὸ ὡς ἰχνος (σελ. 112).

Ἄλλ' οὐδεὶς, νομίζομεν, εὔρε τὴν γνησίαν γραφὴν, ἥτις κατ' ἡμᾶς εἶνε αΤΕΧΝΩΣ ἥτοι ἀτεχνῶς α καὶ γὰρ πλῆκτιων ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὁμῶς ἀτεχνῶς ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ν. Τὸ : ΤΕΧΝΩΣ μεγάλην ἔχον πρὸς τὸ ΙΣΧΝΩΣ ὁμοιότητά (T=I καὶ E=C) εὐκόλως ἠδύνατο νὰ μεταπέση εἰς αὐτό.

§ 33.

Κλήμ. Ἀλεξ. Προτρεπτ. I', 96 (σελ. 77 Ποττ.) α Μὴ οὖν ἔτι φροντίζετε μηδὲ εἰ ὀλίγον τι ὑμᾶς ἀγορεύουσι σύρρακές τινες ἀγορευτοὶ ν.

Ὁ Κόβητος ἀποφάνεται ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῇ (Τόμ. Α', σελ. 255) ὅτι ὀφείλει ν' ἀναγνωσθῇ α Μὴ οὖν ἔτι φροντίζετε μηδ' εἰ φλαυρόν τι ὑμᾶς ἀγορεύουσι κατέ. ν. Ἡμεῖς μεταγράφομεν α Μὴ οὖν ἔτι φροντίζετε μηδὲ ὀλίγον τι ὑμᾶς ἀγορεύουσι σύρρακές τινες

(1) Συνέχεια· Ὑπερ Δελτ. 1877, σελ. 303.

IN. JOURNAL BULLETIN
DE CORRESPONDENCE
HELLENIQUE

Persée BY: = creative commons

§ 32.

Λυκοῦργ. κ. Λεωκράτ. 80, σελ. 192 « καὶ γὰρ πᾶσι τοῖς ὄντων
τοῖς τότε πεπραγμένοις ὁμοῦς ἰσχυρῶς ἔστιν ἐν τοῖς γεγενημένοις
ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ».

Οὐκ ὀλίγη τοῖς φιλολόγοις πράγματα παρέσχε τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Λυκούργου. Ὁ Κορυθαῖος κατηχώρισας εἰς τὸ ἔδαφος *ικανῶς* λέγει ἐν ταῖς Σημειώσεσι (σελ. 64) « Ὅπως ποτὲ δ' ἂν ἔχη, τὸ γούν Ἰσχυῶς, θαρρήσας ἂν ραίην, ἐπάναγκας τρεπτέον εἶναι εἰς τὸ Ἰκανῶς. Ἐρεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 36) Λυκούργος, Ἰκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γυνῶναι διάνοιαν ». Κατὰ τὸν Γ. Δινδόρφιον ἐν τῷ Θησχυρῷ τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου ἔγραψεν ὁ ῥήτωρ *ισχυρῶς*, κατὰ δὲ τὸν Σχέιδιον ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ λόγου τοῦ Λυκούργου (σελ. IX) *συχρῶς*. Ἄλλοι εἴκασιν *σαφῶς* ἢ *καλῶς*. Ὁ νεωστὶ ἐκδοὺς τὸν λόγον τοῦτον Ῥεδάντζιος μετετύπωσε τὸ *ισχυρῶς* εἰς τὸ ὡς ἔχρος (σελ. 112).

Ἄλλ' οὐδεὶς, νομίζομεν, εὔρε τὴν γνησίαν γραφήν, ἥτις καὶ ἡμᾶς εἶνε ἀΤΕΧΝΩΣ ἥτοι ἀτεχνῶς· « καὶ γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως ἀτεχνῶς ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ». Τὸ : ΤΕΧΝΩΣ μεγάλην ἔχον πρὸς τὸ ΙΣΧΝΩΣ ὁμοιότητη (T=I καὶ E=C) εὐκόλως ἠδύνατο νὰ μετ-
πέση εἰς αὐτό.

§ 33.

Κλήμ. Ἀλεξ. Προτρεπτ. Ι', 96 (σελ. 77 Ποττ.) « Μὴ οὖν ἔτι φροντίζετε μηδὲ εἰ ὀλίγον τι ὑμᾶς ἀγορεύουσι σύρρακές τινες ἀγορευτοὶ ».

Ὁ Κόβητος ἀποφάνεται ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῇ (Τόμ. Α', σελ. 255) ὅτι ὁφείλει ν' ἀναγνώσθῃ « Μὴ οὖν ἔτι φροντίζετε μηδ' εἰ *φλαυρόν* τι ὑμᾶς ἀγορεύουσι κατέ. ». Ἡμεῖς μεταχρᾶζομεν « Μὴ οὖν ἔτι φροντίζετε μηδὲ *ὀλίγον* τί ὑμᾶς ἀγορεύουσι σύρρακές τινες

(1) Συνέχεις· Ὡς Δελτ. 1877, σελ. 303.

ἀγοραῖοι ». Πρβ. Πλάτ. Κρίτ. σελ. 48, α' « Οὐκ ἄρα, ὦ βέλτιστε, πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον τί ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς ἀλλ' ὅ τι ὁ ἐπαιών περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὁ εἷς, καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια », κτλ. Ἔτι δὲ Ἀθήν. σελ. 268, ε' « τῶν γὰρ κυνικῶν φροντίς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη », κτλ.

§ 34.

Γαλην. Τόμ. Β', σελ. 753 « τοῖς μὲν δὴ σοφισταῖς μακρὰν χαίρειν ῥητέον » καὶ Τόμ. Γ', σελ. 391 « μακρὰν χαίρειν εἰπόντας ἐκείνοις τῶν φιλοσόφων, ὅσοι κτέ. » καὶ Τόμ. Θ', σελ. 731 « καὶ εἰ μὴ συγχωροῖεν δέ, μακρὰν χαίρειν αὐτοῖς εἰπόντες — σκοπῶμεν οὕτως ».

Ἀτοπώτατ' ἔχει τὸ μακρὰν χαίρειν. Ἑλληνιστὶ λέγεται μακρὰ χαίρειν, ὡς πολλὰ χαίρειν. Πλούταρχ. Κλεομ. 27 « μακρὰ χαίρειν φράσας Ἀχαιοῖς ». Διονύς. Ἀλικαρν. Δεινάρχ. 6 « μακρὰ ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν βιβλίων χαίρειν εἰπὼν », κτλ.

Καὶ παρ' ἄλλοις δ' εὐρίσκεται πλημμελῶς γεγραμμένον μακρὰν χαίρειν ἀντὶ τοῦ μακρὰ χαίρειν.

Ἀθήν. σελ. 385, β' « οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες αὐτῷ ἐδείπνουν ». Οὕτε ὁ Δινδόρφιος ἐπηνώρθωσε τὸ σφάλμα οὕτε ὁ Μεινέκιος.

Αἰλικν. σελ. 141, 2 Διδ. « ἐπίδεσμι καὶ σπληνίῃ καὶ κρᾶσεις φαρμάκων μακρὰν χαίρειν εἰπόντες (ἀπολιπόντες) ». Ὁρθῶς ἀντιγινώσκεται ἐν σελ. 347, 30 « μακρὰ χαίρειν φράσας Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μκεδόσι καὶ τῷ βίῳ » καὶ σελ. 383, 49 « καὶ μακρὰ χαίρειν εἰποῦσα ἱκτροῖς τε αὐτοῖς καὶ φαρμάκοις » καὶ σελ. 421, 27 « μακρὰ χαίρειν εἰπόντες Ἀννωνι καὶ μνησὶ τοῖς ἐν τῇ δουλείᾳ ».

Ὠριγέν. Τόμ. ΙΘ', σελ. 232 « ὅρα εἰ μὴ ὁ λόγος ἐρεῖ (Γρ. αἰρεῖ) μακρὰν μὲν χαίρειν εἰπεῖν τοῖς γεγραμμένοις κτέ. ». σελ. 242 « μακρὰν χαίρειν φράσαντες τοῖς ἀνόμοις νόμοις ». σελ. 393 « διόπερ μακρὰν χαίρειν ὡς οἱ ταῦτα γράφοντες ». Τόμ. Κ', σελ. 94 « οἱ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες τῇ ποικίλῃ τῶν λέξεων συνθέσει » (Πρβ. καὶ Τόμ. ΚΕ', σελ. 82). Ἀλλ' ἐν σελ. 118 φέρεται « μακρὰ χαίρειν λέγειν τῷ παντὸς νόμου τῶν ἐπὶ γῆς κρείττονι » καὶ ἐν σελ. 161 « μακρὰ χαίρειν εἰπόντες τοῖς τοιοῖσδ' δαιμονίοις ». Πρβ. καὶ Τόμ. ΙΘ', σελ. 298 « πολλὰ χαίρειν φράσαντες ὡς ἀνδρπόδοις τοῖς ἰδιώταις ».

Πολύαιν. Στρατηγ. σελ. 185, 6 Τεῦβν. « Φοίνιξι μὲν μακρὰν χαίρειν ἔφη » καὶ σελ. 204, 11 « τῷ Ἰσθμῷ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες ». Ἀλλὰ σελ. 144, 28 « μακρὰ χαίρειν τῷ κιθαρῳδῷ καὶ τῷ γάμῳ φράσας ». Οὐκ ὀλίγην ἐμφαίνει ἀκρισίαν ἢ ἐν σελ. LXVI παρὰ τήρησις « μακρὰ MP, ut 144, 28 ; μακρὰν ut 185, 6 Δ, rectius fortasse, cum οὐ μακρὰν, ἐς μακρὰν similia apud Polyaeum sint frequentissima ».

Τὴν δύναμιν τοῦ μακρὰ χαίρειν φράσαι ἠθέλησε καὶ ὁ Λουκιανὸς νὰ παρὰστήσῃ ἐν τῷ συγγραμματίῳ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσγορεύσει πταίσματος § 2 λέγων « Τὸ γοῦν μακρὰ χαίρειν φράσαι τὸ μηκέτι φροντισεῖν δηλοῖ ». Εἶνε δὲ προσφιλεῖς τῷ Λουκιανῷ ἡ χρῆσις τοῦ μακρὰ χαίρειν φράσαι ἢ εἰπεῖν, ὅσον Ἀπολογ. 5 « μακρὰ χαίρειν φράσαντα τοῖς αὐλοῖς καὶ ῥυθμοῖς καὶ ὀρχήμασι ». Ὀν. ἢ Ἀλεκτρ. 2 « μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ χρεμετίζειν ». Δις Κατηγορ. 21 « μακρὰ χαίρειν τοῖς πόνοις φράσαντες ». Περειγρ. Τελ. 32 « μακρὰ χαίρειν φράσας θανατῶντι σοφιστῇ ». Πλοί. ἢ Εὐχ. 2 « μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ ». Διὶ Τραγ. 32 « μακρὰ χαίρειν φράσας ταῖς ἐνταῦθα τιμαῖς καὶ κνίσῃ καὶ ἱερείων αἵματι ». Θεῶν Ἐκκλ. 9 « μακρὰ χαίρειν εἰπόντες ». Πρβ. καὶ Ἀπολογ. 3 « τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ χαίρειν ἔαν ». Καὶ ἐν τισι μὲν τῶν χωρίων τούτων φέρουσι τάντίγραφον τὴν τ' ὀρθὴν γραφὴν μακρὰ καὶ τὴν ἡμαρτημένην μακράν, ἐν ἄλλοις δὲ μόνην τὴν ἡμαρτημένην μακράν. Τὴν διττὴν ταύτην γραφὴν βλέπει τις καὶ ἐν Ὀν. ἢ Ἀλεκτρ. 23 « μακρὰ οἰμώζειν λέγοντα ταῖς ἱατρικαῖς περιόδοις ».

Χρῆσις τοῦ πολλὰ ἢ μακρὰ χαίρειν φράσαι, κτλ. ἢ ἀπλῶς χαίρειν φράσαι, κτλ. ἐγένετο ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ ὑπὸ τῶν ἐπιθυμούντων εὐφήμως πῶς νὰ ἐμφανίσωσι τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀπαλλαγῆναι τινος, ἀποτάξασθαι τι, παραιτήσασθαι τι, ἀφροντιστῆσαι τι, κτλ. Ἡσύχ. « Πολλὰ χαίρειν φράσας : ἀποταξάμενος » καὶ « Χαίρειν εἶσαι : καταφρονεῖν » καὶ « Χαίρειν φράσαντες : ἀποταξάμενοι ». Σχολ. Εὐριπ. Φοιν. 913 « Σύνηθες δὲ τοῦτο καὶ τοῖς κοινοῖς, τὸ παραιτεῖσθαι ἕτερον καὶ χαίρειν λέγειν εἶναι, εἰ δι' αὐτὸ βλάβη εἰς ἕτερον ἀνακύπτει μείζων », κτλ.

Παρελαμβάνετο δ' ἐνίοτε καὶ τὸ ἐρρῶσθαι ἀντὶ τοῦ χαίρειν, ὡς ἐν ἀποσπάσματι τοῦ Ἀντιφάνους πρὸ Ἀθηναίου σελ. 100, 5' « ἐρρῶσθαι λέγων ἅπασιν » καὶ παρὰ Δημοσθένει σελ. 419, 248 « ἐρρῶ-

σθαι πολλὰ φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ » καὶ σελ. 526, 39 « ἐρρωσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν ». Φώτ. Λεξ. σελ. 17, 22 « Ἐρρωσθαι φράσας : οἰμώζειν εἰπὼν, κατεγνωκώς ». Τὰ αὐτὰ φέρονται καὶ παρὰ Σουΐδᾶ. Ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Ἡσυχίου γίνεται ἡ ἐξήγησις διὰ μόνου τοῦ οἰμώζειν εἰπὼν, ἐν δὲ τοῖς Βεκκέρου Ἀνεκδότοις σελ. 243, 29 διὰ μόνου τοῦ κατεγνωκώς. Πρβ. καὶ Λεννήπιον Φαλάρ. Ἐπιστ. σελ. 321.

§ 35.

Σχολ. Ὀδυσσ. Ξ, 508 (σελ. 600, 12 Δινδ.) « Αἶνος : ἔπαινος, ὁ εἰς προτροπῆς περιπέτειν παραινετικήν ».

Τὴν ὑπὸ τοῦ Κοβήτου (*Μνημοσ.* 1873, σελ. 22) μεταβολὴν τοῦ παραινετικήν εἰς τὸ παραινετικός ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐγκρίνωμεν νομίζοντες ὅτι ἡ ἀληθὴς τοῦ σχολίου τούτου ἀνέγνωσις εἶνε « Αἶνος : ἔπαινος ὁ εἰς προτροπήν, (ΠΕΡΙέχων) ΠΕΡΙπέτειν παραινετικήν ». Πρβ. Ῥήτ. Οὐκλζ. Τόμ. Α', σελ. 175, 1 « Αἶνος δὲ ὅτι καὶ παρχίνεσιν τινὰ περιέχει ἀναφέρεται γὰρ ὅλον τὸ πρᾶγμα εἰς χρησίμην ὑποθήκην ».

§ 36.

Θεόφραστ. Χαρκκτ. ΚΘ' « καὶ πρὸς τοὺς παρκαθημένους δὲ εἰπεῖν δεινὸς ὡς οὐ δεῖ τὸν ἄνδρα ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα κρίνεσθαι· καὶ φῆσαι αὐτὸν κύνα εἶναι τοῦ δήμου, φυλάττειν γὰρ αὐτὸν τοὺς ἀδικοῦντας· καὶ εἰπεῖν ὡς οὐχ ἔχομεν τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν συναχθεσμένους, ἀν τοὺς τοιούτους προώμεθα ».

Ἀνέγνωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀστίου (*Θεοφρ. Χαρ.* σελ. 251) καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Σεππάρδου (*Θεοφρ. Χαρ.* σελ. 259) πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φυλάττειν διειλημμένα, ἀλλ' ἡκιστα τούτοις πειθόμενοι ἀποφαινόμεθα ὅτι ἔγραψεν ὁ Θεόφραστος « ὑλακτεῖν γὰρ αὐτὸν τοὺς ἀδικοῦντας ». Εὐλογώτατα δέ, νομίζομεν, ἔχει νὰ ὀνομάζηται κύων τοῦ δήμου ὁ δίκην κυνὸς ὑλακτῶν καὶ ἀπερύκων ἀπ' αὐτοῦ ἢ καὶ δάκνων τοὺς ἀδικοῦντας αὐτόν. Ἐν τοῖς Ἰππεῦσι τοῦ Ἀριστοφάνους στίχ. 1023 λέγει ὁ Περικλῆς πρὸς τὸν Δῆμον :

ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·

σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

Ἐν δὲ τῷ Α' κατ' Ἀριστογείτονος λόγῳ τοῦ Ψευδοδημοσθένους σελ. 782, 40 φέρεται « Τί οὔν οὗτός ἐστι; Κύων νῆ Δίᾳ, φασί τινες, τοῦ δήμου. Ποδαπός; Οἷος οὗς μὲν αἰτιαται λύκους εἶναι μὴ δάκνειν,

ἂ δέ φησι φυλάττειν πρόβατα αὐτὸς κατεσθίειν ». Πρβ. καὶ Ξενοφ. Ἀπομν. Β', θ', 2 « Καὶ ὁ Σωκράτης, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Κρίτων, κύνας δὲ τρέφεις, ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσι ; Καὶ μάλα, ἔφη· μάλλον γάρ μοι λυσιτελεῖ τρέφειν ἢ μὴ. Οὐκ ἂν οὖν θρέψαις καὶ ἄνδρα ὅστις ἐθέλοι τε καὶ δύναιτό σου ἀπερύκειν τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν σε ; ». Ἔτι δὲ Διογ. Λαέρτ. Γ', 60 « Ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν κύων καλεῖται, ἔφη, τοὺς μὲν διδόντας σκίωνων, τοὺς δὲ μὴ διδόντας ὑλκκτῶν, τοὺς δὲ πονηροὺς δάκνων ».

Ἐν ταῖς τοῦ Ἀλκίφρονος Ἐπιστολαῖς Γ', 62, 2 φέρεται « οὐ γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν κυνῶν, αἵ τῶν τρεφόντων προῦλακτοῦσι καὶ κήδονται », ὅπερ ἀτόπως ὁ Μεινέκιος (Ἀλκίφρ. σελ. 156) μετετύπωσεν εἰς τὸ προφυλακτοῦσι.

Παράσημα δ' ὅτι καὶ παρὰ Χαρίτων Δ', 2 παρέχουσι τῶν τίγρκα « Ἀλλ' οὐ διέφυγον· οἱ γὰρ κύνες φυλάσσαντες ἐμήνυσαν αὐτούς » ἀντὶ τοῦ ὑλάσσαντες ἦτοι ὑλακτοῦντες. Πρβ. Γ', 4 « Τεχέως δ' ἐνεπλήσθη τὰ ὄρη βοώντων, θεόντων, κυνῶν ὑλασσόντων, ἵππων χρεμετιζόντων, θηρῶν ἐλκυσνομένων ». Τοῦ ῥήματος ὑλάσσειν, οὗ ὁ ἀόριστος ὑλάξαι εὐρίσκεται παρὰ Δίωνι τῷ Κασσίῳ ΞΓ', 28 « εἴ τέ που κυνίδιον ὑλάξε », ποιεῖται μνεῖν καὶ ὁ Εὐστράθιος γράφων « Οὐκ ἔχει δὲ καριωτέρην ἐπὶ κυνῶν λέξιν εἰπεῖν τοῦ σκίνειν καὶ τοῦ ὑλάειν, ἐξ οὗ παράγωγον τὸ ὑλάσσειν καὶ τὸ ὑλκκτεῖν » (σελ. 1791, 63).

§ 37.

Κέβης Πίν. ΙΕ', 2 « Οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν καὶ ὁδὸν τινὰ πρὸ τῆς θύρας, ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλ' ὀλίγοι πάνυ πορεύονται, ὥσπερ δυσκνόδου τινὸς καὶ τραχείας καὶ πετρώδους εἶναι δοκούσης ; ».

Οὐδαμῶς ἡμεῖς ἀμφιβέλλομεν ὅτι ὑπὸ τοῦ Κέβητος ἡ Ψευδοκέβητος ἐγράφη ὑφ' ἐν « ἥτις οὐ πολυοχλεῖται », οὐχὶ κατὰ διάστασιν « ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται ». Πρβ. Διόδ. Σικελ. ΙΔ', 95 « καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀγυρινκίων ἦρχε πολυοχλουμένης κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς » καὶ Στράβ. σελ. 378 « καὶ διὰ τούτης οὖν ἐπολυοχλεῖτο ἡ πόλις καὶ ἐπλουτίζετο ». Ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ Στράβωνος καὶ παρ' Εὐστράθιῳ μνημονεύοντι τὰ τοῦ γεωγράφου σελ. 290, 34 φέρεται πολυοχλεῖτο, ὅπερ καίτοι πικτελῶς βάρβαρον ὅν ἐτηρήθη ἀμετάβλητον ἐν τε τῇ ἐκδόσει τοῦ Μεινεκίου (σελ. 536, 18) καὶ ἐν τῇ τοῦ Κ. Μυλλήρου (σελ. 325, 22).

Τοῦ ἐνεργητικοῦ τύπου *πολυοχλεῖν* γίνεται χρῆσις ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς Ῥωμ. Ἀρχ. Ε', 6 « ἐν πόλει μεγάλη καὶ πολυοχλούση » καὶ Σ', 64 « αἱ μὲν οὖν πολυοχλοῦσαι δυνάμεις — ἀσχημονοῦσι ». Πρβ. καὶ *πολύοχλος*, *πολυοχλία*.

Πολλάκις δ' οἱ μετὰγραφεῖς τὰ μὲν διεστῶτα συνάπτουσιν, οἷον ὀρθὸν οὐς — ὀρθόνους, μὲν οὔσα — μένουσα, ἔλοι δόρει — ἐλοιδόρει, οὐδέν τι μεῖον — οὐδὲν τίμιον, ἐξ Ἀκῆς — ἐξάκις, κτλ., τὰ δὲ συνεχῆ διχσπῶσιν, οἷον *Μενάνδρειον* — μὲν ἀνδρεῖον, Ὀνομάκριτον — ὄνομα κρεῖττον, δηλοῦντι — δηλοῦν τι, ἀντιδοξεῖ — ἄν τι δόξει, ὠσιώθησαν — ὡς εἰώθησαν, φροντίσδην — φροντίς δ' ἦν, περιοργής — περὶ ὀργῆς, Σαπφῶαι — Σαπφῶ αι, ψευδαγγελήσειν — ψευδαγγελῆς εἶν', ἐφέδραν — ἐφ' ἔδραν ὄν, προφροντίση — πρόφρων τις ἦ, κτλ.

Φίλων Τόμ. Ε', σελ. 60 « μὴδὲ χειρότμητα θεὸν πλαστεῖν ». Γραπτέον « μὴδὲ χειρόκμητα θεοπλαστεῖν ». Πρβ. Τόμ. Δ', σελ. 225 « θεοπλαστοῦσι τῷ λόγῳ τὸν Νεῖλον Αἰγύπτιοι » καὶ Τόμ. Σ', σελ. 103 « οἱ κύνας καὶ λύκους καὶ λέοντας — θεοπλαστοῦντες ». Τούνκντίον δ' ἐν Τόμ. Δ', σελ. 301 κεῖται *ιεροπρεπωδέστατον* ἀντὶ τοῦ *ιερω* πρεπωδέστατον.

Ἀθήν. σελ. 157, δ' « τὸ γὰρ ἐσθίειν πολλὰ καὶ κρέα φαγεῖν τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαίρει κτέ. ». Οὐχὶ τὸ κρέα φαγεῖν ἀλλὰ τὸ κρεοφαγεῖν (= κρέα ἐσθίειν) ἀρμόζει τῷ προκειμένῳ χωρίῳ. Πρβ. καὶ Στράβ. σελ. 776 « ὥστε μὴ κρεοφαγεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ ὀστοφαγεῖν καὶ δερματοφαγεῖν », κτλ.

Σωρην. σελ. 12, 10 Ἑρμ. « ἡ δὲ ὅλη μήτηρ κατὰ τὸ πλεῖστον δυναμοῦν ἐστὶ νευρώδης ». Ἡ ὀρθὴ γραφὴ ἐσώθη παρ' Ὀρειβασίῳ Τόμ. Γ', σελ. 374 « ἡ δὲ ὅλη μήτηρ κατὰ τὸ πλειστοδυναμοῦν ἐστὶ νευρώδης ». Πρβ. καὶ Γαλην. Τόμ. ΙΗ', β', σελ. 324: κατὰ τὸ πλειστοδυναμοῦν.

Κλήμ. Ἀλεξ. σελ. 767 « φασὶ δὲ οἱ Ἀττικοὶ μεμνηῦσθαι τινος Σωκράτει παρεπομένου δαίμονος αὐτῷ ». Κάλλιον, νομίζομεν, ἔχει τὸ κατὰ δικάσασιν « παρ' ἐπομένου δαίμονος αὐτῷ ».

Σχολ. Ἀριστοφ. Θεσμοφ. 754, σελ. 269 Διδ. « Τοῦτο αἱματοδεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἄμνιον ». Δὲν λέγεται ἐλληνιστὶ αἱματοδεκτικόν ἀλλ' αἵματος δεκτικόν (Πρβ. σελ. 511). Ἐν τοῖς εἰς Ὀδύσειον Σχολίοις Γ, 444 εὕρισκεται « τὸ αἱματοδόχον ἀγγεῖον ». Οὐδὲν βέλτιον τοῦ αἱματοδεκτικόν εἶνε τὸ ἐν τοῖς ἀντι-

γράφους τοῦ Ὀρειβοκτίου φερόμενον Τόμ. Α', σελ. 533 « τὸ δὲ δεύτερον *σκελοκρατυντικὸν καὶ νεύρων* » ἀντὶ τοῦ *σκελῶν κρατυντικόν*.

Ἀγαθάγγελ. σελ. 177 Διδ. « πάντων ἐπιστραφέντων ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν προαιρέτως ». Τὸ ὀρθὸν εἶνε αὐτοπροαιρέτως, ἀνθ' οὗ παρὰ Γαληνῷ Τόμ. ΙΘ', σελ. 452 κεῖται αὐτὸ προαιρέτως.

Θεμίστ. Περικφρ. Τόμ. Α', σελ. 82, 19 Τεῦβν. « ὀργή ἐστιν ὄρεξις ἀντὶ λυπήσεως ». Ὁρθῶς ἀναγινώσκεται ἐν σελ. 201, 20 « τί ἐστιν ὀργή; ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως » καὶ ἐν Τόμ. Β', σελ. 13, 10 « ὁ τὴν ὀργὴν ἀποδιδούς ζέσιν τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως » καὶ σελ. 13, 16 « ὁ μὲν γὰρ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως » καὶ σελ. 13, 18 « ὁ μὲν γὰρ λόγος τῆς ὀργῆς ὄρεξις ἀντιλυπήσεως ». Πρβ. Ἀριστοτέλ. π. Ψυχ. Α', α', 11 « οἷον ὀργή τί ἐστιν· ὁ μὲν γὰρ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως ἢ τι τοιοῦτον, ὁ δὲ ζέσιν τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος ἢ θερμοῦ ». Ἔτι δὲ Πλούταρχ. Ἠθικ. σελ. 442, β'. Γρηγόρ. Νύσσ. Τόμ. Α', σελ. 742, β'. Ῥήτ. Οὐαλζ. Τόμ. Β', σελ. 80, 18 καὶ σελ. 122, 2. Σχολ. Ἀριστοφ. Βατρ. 844, κτλ.

Διοσκορίδ. Τόμ. Α', σελ. 32 « λευκότερα δὲ πολλῶ καὶ ἀειθαλλέστερα ». Γελοιοῦντον εἶνε τὸ ἀειθαλλέστερα ἀντὶ τοῦ ἀειθαλέστερα.

Ἀλέξ. Ἀφροδ. Προβλ. Α', 49 « ὡς κηροῦ πλάστης ἢ πηλοποιός ». Ἀναγνωστέον κηροπλάστης.

Πρόκλ. Διάδ. σελ. 213, 25 Τεῦβν. « κύκλῳ περιάγεται διὰ τῆς ἀειγενεσίας ». Τὸ κατὰ διάστασιν προενηνεγμένον ἀειγενεσίας εἶνε παντελῶς ἔκφυλον. Ἑλληνιστὶ λέγεται ἀειγενεσία, ὡς παλιγγενεσία. Ἰουλιαν. σελ. 150, β' « τῆς ἀειγενεσίας τῶν ζώων ». σελ. 157, α' « τὸν ὑπὸ τὴν σελήνην τρόπον διὰ τῆς ἀειγενεσίας συνέχων ». σελ. 164, δ' « τῆς ἀειγενεσίας τὰ πείσματα ». σελ. 185, β' « αἰτίαι τῆς ἀειγενεσίας ». Πρβ. καὶ Στοβ. Ἐκλογ. Τόμ. Α', σελ. 274, 3 Μειν.

Σχολ. Ὀππιαν. Ἀλίουτ. Δ', 182 « Ἐνδόμυχοι: ἐνδορ μυχοῦμεναι, φυλαττόμεναι ». Γραπτέον ἐνδομυχοῦμεναι.

Ἀπολλών. Λεξ. Ὀμηρ. σελ. 228 Βιλλ. « Ἄφενος: πλοῦτος, ἦτοι ἄφενος ἐκάστου ἐνικυτοῦ περιγενόμενος· ἔνος γὰρ ὁ ἐνικυτός· ἢ ἀπενός τις ὢν, ὁ κεχωρισμένος πενίης ». Καὶ τυφλῷ δῆλον ὅτι

« ἀφ' ἐνός ἐκάστου ἐνικυτοῦ » ἔγραψεν ὁ Ἀπολλώνιος . Πρβ. Σχολ. Ἰλιάδ. Α, 171 « Ἄφενος κκληῖται ἡ ἀπὸ ἐνός ἐνικυτοῦ περιουσία, πλοῦτος δὲ ἡ ἀπὸ πολλῶν » καὶ Ἡσύχ. « Ἄφενος : ὁ ἐξ ἐκάστου ἐνικυτοῦ πλοῦτος ἢ ἄπενος, ὁ κεχωρισμένος πενίχης ». Ἴδε καὶ Σμιδίτιον Ἡσυχ. Τόμ. Α', σελ. 333, 8601.

Εὐστάθ. σελ. 1099, 58 « καὶ οὐ κατὰ τοὺς ὕστερον, εἰ δεχθῇ καὶ στράβων » καὶ σελ. 1187, 31 « καὶ ἡ νῦν οἷδε γὰρ νέα ». Παντὶ φανερόν ὑπάρχει ὅτι ὁ Εὐστάθιος ἔγραψεν εἰδεχθῇ καὶ γενεά.

Σχολ. Ἀριστείδ. σελ. 392, 12 Δινδ. « ὅνπερ γὰρ τρόπον Δημοσθένης τὰς αἰτίχας ἀπολύσασθαι, διὰ πείθει, βουλόμενος, πρῶτον μὲν λέγει κτέ. ». Ἀναγνωστέον « Δημοσθένης τῆς αἰτίχας ἀπολύσαι Διοπίθην βουλόμενος ». Ἴδε τὸν λόγον τοῦ Δημοσθένους περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ.

§ 38.

Στράβ. σελ. 942, 12 Μειν. « Πεσόντας δ' ἀμφοτέρους τκφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις » καὶ σελ. 1161, 1 « καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει ἀλλήλῃσι αἱ πόλεις ».

Οὐχὶ ἀπίθκων ἡμῶν φαίνεται ὅτι κατ' ἀρχὰς γεγραμμένον ἦτο ἐν ἀπόψει, ὡς ἐν σελ. 1012, 13 « ποιήσασθαι δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀρχαίας ἀκρὴν ἐν ἀπόψει οὔσαν κτέ. » καὶ ἐν σελ. 352, 11 « εἰσὶ δ' ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ἐν ἀπόψει πᾶσαι καὶ τοῖς ἐκ τῆς Σικελίας καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἡπείρου τῆς κατὰ τὴν Μέδμην ἀφορῶσι » (Πρβ. καὶ Εὐστάθ. εἰς Διον. Περιηγ. 561). Ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐν σελ. 329, 17 « ἀφ' ἧς ἔποπτος ἦτε θάλαττά ἐστι καὶ τὸ Ἄντιον » μετατυπωτέον εἰς τὸ ἀποπτος. Πρβ. Ἡσύχ. « Ἐπαγωγὰς : αἰχμηλωσίχης » ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγὰς, κτλ.

Ἀπκντῆ δὲ καὶ τὸ ἐν ὄψει πκρὰ τῷ Στράβωνι σελ. 681, 29 « ἔνθεν ἡ Σίφνος ἐν ὄψει ἐστίν » καὶ σελ. 867, 21 « ἡ μὲν κκθ' Ἀμαξιτὸν ἐν ὄψει τελέως ἐστὶ τῷ Ἰλίῳ ».

§ 39.

Ἡσύχ. Τόμ. Δ', σελ. 325 « Ὠξυθυμώθη : ὠργίσθη ».

Καὶ ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Σουΐδα φέρεται « Ὠξυθυμώθη : ὠργίσθη » (Τόμ. Β', α', σελ. 1262 Βερν.).

Ἑλληνιστὶ λέγεται θυμοῦσθαι - θυμωθῆναι. Ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ ὀξύθυμος πκρηγμένον ῥῆμα εἶνε ὀξυθυμεῖσθαι, οὐχὶ ὀξυθυμοῦσθαι.

Ὁφείλει λοιπὸν τὸ κατὰ τὸ ἐθυμώθη σχηματισθὲν ὠξυθυμώθη νὰ τραπῇ εἰς τὸ ὠξυθυμήθη. Ἀριστοφ. Θεσμοφ. 466 « ὠξυθυμεῖσθαι σφόδρα » καὶ Σφηξ. 501 « ὠξυθυμηθεῖσά μοι ». Πολυδεύκ. Β', 231 « καὶ ὠξυθυμήθη παρ' Ἀριστοφάνει ». Πρβ. καὶ Γαλην. Τόμ. ΙΕ', σελ. 598 « καθάπερ γὰρ ἔνιοι θυσημοῦνται μελαγχολικῶς, οὕτως ἕτεροί τινες ὠξυθυμοῦνται πολλὰκις ». Κατὰ τὸν Φώτιον « Ὁξυθυμεῖσθαι, οὐχὶ ὠξυθυμεῖν λέγουσιν τὸ ὀργίζεσθαι ἀκραχόλως » (σελ. 340, 19). Τὸ ἐν τῇ Ἀνδρομάχῃ τοῦ Εὐριπίδου στίχ. 689 « ἦν δ' ὠξυθυμῆς » μεταβλητέον εἰς τὸ ὠξυθυμῇ.

Εὐρίσκεται δὲ καὶ ζωπύρωσιν γεγραμμένον ἀντὶ τοῦ ζωπύρησιν παρὰ Μιξίμω Τυρίω Λόγ. Θ', 7 « ἀλλ' ὀργῆς ζωπύρωσιν καὶ φλεγμονήν ». Ἐν τῷ κώδικι τοῦ Ἡσυχίου ἀναγινώσκεται

Ζωπυρεῖν : ἀναζῆν ποιεῖ.

Ζωπυρήσεις : ἐκκλύσεις.

Ζωπυροῦν : ἐξάπτειν ποιεῖ.

Ἀλλ' ἡμεῖς μεταγράφομεν « Ζωπυροῦν : ἐξάπτειν » ἀποβάλλοντες τὸ κακῶς ἐκ τῶν ἡγουμένων ἐπικληθὲν ποιεῖ. Πρβ. Μοῦριν σελ. 169 « Ζωπυρεῖν Ἀττικῶς, ἐξάπτειν Ἑλληνικῶς ».

Πλημμελῶς ἔχει καὶ τὸ συνεσπειρωμένους ἀντὶ τοῦ συνεσπειραμένους καὶ τὸ ἀσκορδίνωτος ἀντὶ τοῦ ἀσκορδίνητος καὶ ἄλλα τοιαῦτα, περὶ ὧν μετ' ἀκριβείας θὰ διακλίσωμεν ἐν ἑτέρῳ τόπῳ.

§ 40.

Φίλων Ἰουδ. Τόμ. Γ', σελ. 159 « Ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ ζώοις ἐπὶ γίνεται τελευτή· νοσήμασι δὲ ἐξ ἐκυτῶν, ὑπὸ τε τῶν ἐκτός, σφακτομένοις, ἢ καὶ λευομένοις, ἢ ἐμπιπρῶμένοις, ἢ θάνκτον κατὰ τὸν δι' ἀγχόνης ὑπομένουσιν ».

Ὁρθότερον εἶνε ἢ ῥῆσις αὕτη γεγραμμένη ἐν σελ. 6 « Ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ ζώοις ἐπιγίνεται τελευτή, νοσήσασιν μὲν ἐξ ἐκυτῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐκτός σφακτομένοις ἢ καὶ λευομένοις ἢ ἐμπιπρῶμένοις, ἢ θάνκτον οὐ κατὰ τὸν δι' ἀγχόνης ὑπομένουσιν ».

Ἀλλὰ καὶ τὰύτην τὴν σελίδα ῥυπκίνει τὸ σφάλμα καὶ λευομένοις, ἀνθ' οὗ ἀναγνωστέον καταλευομένοις. Πρβ. σελ. 101 « πολυτρόπων ἀπήλαυον συμφορῶν ἢ καταλευόμενοι ἢ κεράμω τιτρωσόμενοι » καὶ σελ. 33 « καθάπερ οἱ καταλευσθέντες ».

Παραδείγματα τῆς ἐν τοῖς ἀντιγράφοις συγχύσεως τῆς προθέσεως ΚΑΤΑ καὶ τοῦ συνδέσμου ΚΑΙ οὐκ ὀλίγα συνέλεξεν ὁ Οὐάλλζιος ἐν

τῇ Κριτικῇ Ἐπιστολῇ σελ. 69 καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Ῥητόρων Τόμ. Α', σελ. 184. "Ὄφειλε δέ, νομίζομεν, καὶ τὸ ἐν σελ. 601 « διὰ τοῦτο καὶ γῆς μὲν κατορύξαι τὸν νεκρὸν οὐ παρὰ χωρεῖ, πελαγίῳ δὲ ῥεύματι ῥῖψαι παρὰ σκευάζει » νὰ τρέψῃ εἰς τὸ κατὰ γῆς. Πρβ. Ἡρόδ. Η', 36 « εἴτε σφέα κατὰ γῆς κατορύξωσι εἴτε ἐκκομίσωσι εἰς ἄλλην χώραν » καὶ Ἀριστοφ. Πλούτ. 238 « εὐθὺς κατάρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω ».

Περὶ Γαληνῶ Τόμ. Ε', σελ. 318 ἀντὶ τοῦ « καὶ ὅσα πρὸς ἐαυτὴν διεξέρχεται καὶ στέλλουσα καὶ πείθουσα τὸν θυμὸν ἀποχωρεῖν ἔργων ἀνοσίων » ὁ Μαρκεσιανὸς κωδίζει παρὲς τὸ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τεθὲν καταστέλλουσα. Ἴδε Ἰ. Μυλλήρον *Γαλην.* Τόμ. Α', σελ. 25. Πρβ. καὶ σελ. 103.

Περὶ Αἰλίου π. Ζώ. Γ', 1 φέρεται « καὶ μέντοι καὶ ὁ λέων τῇ ἀλκαίᾳ ἐαυτὸν ἐπεγείρει μακτίζων καὶ βλακεύειν καὶ ἐλινύειν οὐκ ἐπιτρέπων ». Ὁ Ἐρχήρος ἐξέδωκε « καὶ βλακεύειν καὶ ἐλινύειν οὐκ ἐπιτρέπει ». Ἀλλ' ἡμεῖς φυλάττοντες τὴν μετοχὴν μεταβάλλομεν τὸ καὶ βλακεύειν εἰς τὸ ΚΑΤΑΒΛΑΚΕΥΕΙΝ.

Ἰσως δὲ καὶ περὶ Κλεομήδει σελ. 111 Βκκ. ἀντὶ τοῦ « οὕτω καὶ ὁ Ἐπίκουρος, ὡς δὴ τις ὢν, ἀλκίζονεύεται, ἐαυτὸν γε ἐν τοῖς φιλοσόφοις καταριθμεῖσθαι ἀξιῶν· καὶ οὐ μόνον γε, ἀλλὰ καὶ τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι διαβεβαιούμενος. Καὶ ταύτη γε καὶ τοῦ Θερσίτου θρασύτερον ἐαυτὸν ἀποφαίνων » ὀφείλει ν' ἀνγνωσθῇ « ἀλλὰ καὶ τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι διαβεβαιούμενος, κατὰ τοῦτό γε καὶ τοῦ Θερσίτου θρασύτερον ἐαυτὸν ἀποφαίνων ».

Ὀλίγοι δ' ἔσως ἀγνοοῦσιν ὅτι οὐχὶ καθαρὸς περὶ τοῖς πηλαιοῖς ἐνομίζετο ὁ δι' ἀγχόνης θάνατος. Ἠσύχ. « Μὴ μὲν δὴ καθαρῶ θανάτῳ· Ὁ δὲ δι' ἀγχόνης θάνατος οὐκ ἔστι καθαρὸς, ἀλλ' ὁ διὰ ξίφους· ὅθεν οὐδὲ ἐναγίζουσι τοῖς ἀπαγξικμένοις ». Τὸ μὴ μὲν δὴ καθαρῶ θανάτῳ κεῖται ἐν Ὀδυσσεύει X, 462, φέρεται δ' εἰς αὐτὸ σχόλιον « Τὸν διὰ ξίφους θάνατον τοῦ ἡγχιονισμένου θανάτου ἐνόμιζον καθαρώτερον ». Ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἡγχιονισμένου γραπτέον ἀγχιονισμαίου. Πρβ. Εὐστάθιον σελ. 1934, 3 « ἐπεὶ γὰρ καθαρὸς μὲν ὁ διὰ ξίφους ἐδόκει θάνατος, μικρὸς δὲ ὁ ἀγχιονισμαῖος, ὡς ἐν τῇ Νεκυίᾳ προδεδήλωται (σελ. 1678, 27) ». Ἐτι δὲ Εὐσέβ. Προπαρ. Εὐαγγελ. Γ', ι', 34 « Γερμανῶν οἱ πλεῖστοι ἀγχιονισμαίῳ μὲν ἀποθνήσκουσι » καὶ Μοῦριν σελ. 283 « Ὀξυθύμια Ἀττικῶς, καθάρσις τὰ εἰς τριό-

δους ἐκβαλλόμενα ἢ τὰ περιεείμενα τοῖς ἀγχοιμαίοις νεκροῖς Ἑλληνικῶς » καὶ Φώτιον Λεξ. σελ. 340, 16 « Ὁξυθύμια: τὰ ἀποκαθάρμκτα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ ἀγχοιμαῖα ξύλα ».

§ 41.

Ὡριγέν. Τόμ. ΙΗ', σελ. 49 « καὶ οὐκ ἐρεῖ λόγος πρὸς δέξασθαι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν εἶναι ἐκ μερῶν ».

Μεταγρχπτέον « καὶ οὐχ αἰρεῖ λόγος πρὸς δέξασθαι κτέ. ». Ὁρθῶς γράφεται ἐν Τόμ. Α', σελ. 20 « ὅτε ὁ λόγος αἰρεῖ » καὶ ἐν Τόμ. ΙΘ', σελ. 229 « λόγου αἰρουῦντος μὴ τευτᾶζειν περὶ τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ ἰδρύματα » (Πρβ. καὶ σελ. 407) καὶ ἐν Τόμ. Κ', σελ. 7 « ὁ λόγος δὴ αἰρεῖ φανῶν ἅττα νομίζειν εἶναι τὰ τοιαῦτα » καὶ σελ. 15 « ὡς λόγος αἰρεῖ » καὶ σελ. 18 « πρὸς οὖν κενοὺς ψόφους ὀνομάτων οὐδεὶς λόγος αἰρεῖ ἀπολογήσασθαι » καὶ σελ. 202 « πάντῃ γὰρ τοῦτο ποιεῖν οὐχ αἰρεῖ λόγος » (Πρβ. καὶ σελ. 10. 191 καὶ 217).

Περὶ τοῦ ἐν Τόμ. ΙΘ', σελ. 232 « εἰ μὴ ὁ λόγος ἐρεῖ » ἐπονησάμεθα λόγον ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῇ Τόμ. Ε', σελ. 165. Φέρεται δὲ καὶ ἐν τοῖς εἰς Εὐριπίδην Σχολίοις Τόμ. Β', σελ. 106, 20 « ὡς λόγος ἐρεῖ » ἀντὶ τοῦ αἰρεῖ.

§ 42.

Γαλην. Τόμ. Β', σελ. 93 « πρὸς γὰρ τῷ μὴδὲν ἂν βλαβῆναι τὴν ὀλκὴν εἰπὼν ἄλλων μυρίων ἔμελλεν ἀμφισβητουμένων ἀπαλλάξασθαι λόγων ».

Ὁ ἀόριστος ἀπαλλάξασθαι κατ' οὐδέναν τρόπον ἀνεκτὸς ὑπάρχων ὀφείλει νὰ τραπῇ εἰς τὸν μέλλοντα ἀπαλλάξεσθαι.

Συντάσσει μὲν ὁ Γαληνὸς τὸ ῥῆμα μέλλειν καὶ μετ' ἀπχρεμφάτου ἀορίστου, οἷον Τόμ. Α', σελ. 629: μέλλοντα διαγρῶναι. Τόμ. Δ', σελ. 504: μέλλομεν εἰπεῖν. σελ. 581: μέλλουσι γενέσθαι. Τόμ. Ε', σελ. 713: ἔμελλε γενέσθαι. σελ. 826: μελλούσης καταπεσεῖν. Τόμ. Σ', σελ. 827: μέλλεις παρασχεῖν. Τόμ. Ζ', σελ. 854: διαδοθῆναι μέλλοντα. Τόμ. Θ', σελ. 195: ἐμέλλησε στήναι. Τόμ. Ι', σελ. 807: μελλούσης γενέσθαι. Τόμ. ΙΒ', σελ. 728: μέλλεις ἀνελέσθαι. Τόμ. ΙΕ', σελ. 751: τὸν μέλλοντα κριθῆναι. Τόμ. ΙΣ', σελ. 250: μέλλει γενέσθαι. Τόμ. ΙΖ', α', σελ. 717: μέλλη γενέσθαι. Τόμ. ΙΖ', β', σελ. 369: μέλλη γενέσθαι. σελ. 384: μέλλον λαβεῖν. σελ. 448: μέλλει γενέσθαι. σελ. 487: μέλλεις λαβεῖν. Τόμ.

ΙΗ', α', σελ. 198: μέλλουσι ῥηθῆναι. σελ. 302: μέλλει διελθεῖν.
 Τόμ. ΙΗ', β', σελ. 930: τοῖς σπασθῆναι μέλλουσιν.

Ἄλλ' ὁ μέσος τύπος ἀπαλλάξασθαι ἀντὶ τοῦ πκθητικοῦ ἀπαλλα-
 γῆναι ἢ ἀπαλλαχθῆναι εἶνε πκντελῶς βάρβαρος. Κκκῶς ἀνκγινώ-
 σκεται πκρὰ Πλουτάρχῳ Κέτ. Νεωτ. 64 « πάλαι δ' ἄνθρωπος ἐκυ-
 τὸν ἐγνωκὼς ἀνελεῖν δεινοὺς πόνοὺς ἐπόνει καὶ φροντίδας καὶ ὠδῖνας
 εἶχεν ὑπὲρ ἄλλων, ὅπως εἰς ἀσφαλὲς καταστήσας ἄπκντας ἀπαλλά-
 ξαιτο τοῦ ζῆν » καὶ πκρὰ Στράβωνι σελ. 718 « μήτε αὐτῷ δεῖν
 τῶν πκρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὧν οὐδεὶς κόρος, μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι
 φόβον, ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσθαι εἴη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθκνῶν δὲ
 ἀπαλλάξαιτο τῆς τετρυχωμένης ἀπὸ (Γρ. ὑπὸ) γήρωος σαρκός » ἀντὶ
 τοῦ ἀπαλλάξοιτο. Ἐν τῇ ΡΜΖ' ἐπιστολῇ τοῦ Ψευδοφλάριδος ἐνέ-
 κρινεν ὁ Λεννήπιος (σελ. 378) τὴν γραφὴν « λαβὼν δὲ τκῖς ἀλη-
 θείκεις, ἐμοῦ τὸ μὴ δεδωκέναι λέγοντος, οὐκ ἔσως ἀλλ' ὄντως ἀπηλ-
 λάξω τῆς αἰτίκας » πλημμελῆ ἀποφηνάμενος τὴν κοινῶς φερομένην
 ἀπήλλαξο. Ἄλλ' ἡμεῖς σφόδρ' ἀποδοκιμάζομεν τὴν χρῆσιν τοῦ ἀπηλ-
 λάξω ἀντὶ τοῦ ἀπηλλάγης ἢ ἀπηλλάχθης. Ὁ Σχαιφῆρος (Φαλάρ.
 Ἐπιστ. σελ. 411) νομίζει κάλλιον ν' ἀνκγνωσθῇ ἀπήλλαξαι.

Οὐκ ὀλίγα δ' ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εὐρίσκονται ὅμοια τῷ ἔμελλεν
 ἀπαλλάξασθαι, οἷον

οἰηθεῖσιν ἀποδράσασθαι (Γκλην. Τόμ. ΙΖ', α', σελ. 689),
 διαδράσασθαι νομίσκντες (Γκλην. Τόμ. ΙΗ', β', σελ. 903),
 ἀνασταλήσασθαι ἥλπιζε (Γκλην. Τόμ. ΙΗ', α', σελ. 47),
 ἔλπετο τεύξεσθαι - τεύξασθαι (Ἰλ. II, 609. Πρβ. καὶ Σχολ. Ἰλιάδ.
 σελ. 12, 40 καὶ 434, 49 Βεκκ.),

ἔμελλε τέξεσθαι - τέξουσθαι (Ἡσίοδ. Θεογ. 889. Πρβ. καὶ στίχ.
 898),

ἔφη ἀποπλεύσεσθαι - ἀποπλεύσασθαι (Ἡρόδ. Δ', 147),
 ἐλπίζεις τεύξεσθαι - τεύξασθαι (Ξενοφ. Κύρ. Πκιδ. Α', ς', 4),
 ἀκούσεσθαι - ἀκούσασθαι οἴμκνι (Ψευδοπλάτ. Ἐπινομ. σελ. 973, β'),
 μέλλοντες ἐντεύξεσθαι - ἐντεύξασθαι (Δημοσθέν. σελ. 363, 69),
 οὔετκνι τεύξεσθαι - τεύξασθαι (Ψευδαριστοτ. Ῥητορ. πρὸς Ἀλέξ.
 17),

πιστεύων προσάξασθαι (Πλούτκρχ. Εὐμέν. 4. Ἰδε Λόγ. Ἐρμῆν
 Τόμ. Α', σελ. 107),

ἔμελλεν ἀπελεύσασθαι (Χαρίτ. Α', 3. Ἰδε Σχαιφῆρον Γρηγ. Κορ.

σελ. 620 καὶ Κόβητον *Μνημ.* 1859, σελ. 261 καὶ 1861, σελ. 325 κέξ.),

εἰκὸς ἐνστήσασθαι (Ὁριγέν. Τόμ. Γ', σελ. 360. Πρβ. καὶ Τόμ. Β', σελ. 173 : ἀνκστήσασθαι),

νομίζουσι μὴ τεύξασθαι (Ἐπιφάν. Τόμ. Β', σελ. 597, 14 Δινδ. Πρβ. καὶ Τόμ. Γ', σελ. 768),

κτλ. Ὅλως ἔκφυλοι εἶνε οἱ ἀόριστοι ἀπεδρασάμην καὶ διεδρασάμην ἀντὶ τοῦ ἀπέδραν καὶ διέδραν, ἀνεσταλησάμην ("Ἀπολλων ἀποτρόπαιε!) ἀντὶ τοῦ ἀνεστάλην, ἐτευξάμην καὶ ἐνετευξάμην ἀντὶ τοῦ ἔτυχον καὶ ἐνέτυχον, ἐτεξάμην ἀντὶ τοῦ ἔτεκον, ἀπεπλευσάμην ἀντὶ τοῦ ἀπέπλευσα, ἠκουσάμην ἀντὶ τοῦ ἤκουσα, προσηξάμην ἀντὶ τοῦ προσηγαγόμεν, ἀπηλευσάμην ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθον, ἐνεστησάμην καὶ ἀνεστησάμην ἀντὶ τοῦ ἐνέστην καὶ ἀνέστην. Πρβ. καὶ Εὐστάθ. σελ. 133, 27 « ἀνκστήσειν ἡγουν ἀνέξασθαι ».

Φέρεται δὲ πρὸς τῷ Γαληνῷ καὶ « ἐλκττόνων τε γὰρ ἄρθρων καὶ ἀπλουστέρων τῶν κινήσεων ἔδει τῷ μηδαμῶς μέλλοντι ἐπιτραπήσασθαι κατὰ μηδεμίαν ἐνέργειαν σφοδράν » (Τόμ. Γ', σελ. 225) ἀντὶ τοῦ *ΑΠΟ*τραπήσ*Ε*σθαι κατὰ μετὰπτωσιν τῆς προθέσεως *ΕΠΙ* εἰς τὴν *ΑΠΟ* (Πρβ. § 24) καὶ μεταβολὴν τῆς τοῦ μέλλοντος κατὰλήξεως *σΕ*σθαι εἰς τὴν τοῦ ἀορίστου *σΑ*σθαι.

Ἐμνημονεύομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀναμφίλεκτα παρὰδείγματ' αὐτῆς τοῦ μέλλειν μετ' ἀπαρεμφάτου συντάξεως ἐκ τοῦ Γαληνοῦ, οἷον μέλλοντα διαγνῶναι, μέλλομεν εἰπεῖν, κτλ. Παρὰτιθέμεθα δ' ἐνταῦθα καὶ ἄλλα ἐξ αὐτοῦ οὐκ ὀλίγα, ἅτινα δυσκόλως δύναται παρ' ἄλλοις νὰ ὑποληφθῶσιν ἀναμφισβήτητα.

Τόμ. Γ', σελ. 116 : ἡγήσασθαι μέλλοντι

169 : μέλλοντι δαμάσασθαι.

174 : μέλλει χρήσασθαι.

306 : ἔμελλε δέξασθαι.

641 : μέλλει ἐκδέξασθαι.

693 : ἔμελλεν ἀπεργάσασθαι.

743 : τοῦ μέλλοντος δέξασθαι.

848 : μέλλοντας χρήσασθαι.

Τόμ. Δ', σελ. 327 : ἔμελλε ποιῆσαι.

Τόμ. Ε', σελ. 81 : τὰ μέλλοντα δέξασθαι.

Τόμ. Σ', σελ. 186 : ὁ μέλλων χρήσασθαι.

- 240 : μέλλει ποιῆσαι.
 345 : μέλλεις χρήσασθαι — μέλλομεν χρήσασθαι.
 347 : τὸν μέλλοντα χρήσασθαι.
 348 : τῷ μέλλοντι προνοήσασθαι.
 397 : τὸν μέλλοντα ἀναλέξασθαι.
 Τόμ. Ζ', σελ. 522 : τὸν μέλλοντα ἐπισκέψασθαι.
 633 : μέλλει ἐργάσασθαι — μέλλοντας ἐργάσασθαι.
 Τόμ. Η', σελ. 380 : μέλλοι ἀκολουθῆσαι.
 Τόμ. Θ', σελ. 818 : τῆς μελλούσης κρῖναι.
 Τόμ. Ι', σελ. 39 : τὸν μέλλοντα χρήσασθαι.
 106 : τὸν μέλλοντα ποιήσασθαι.
 215 : τὸν μέλλοντα ἰάσασθαι.
 283 : τὸν μέλλοντα ἰάσασθαι.
 927 : τῷ μέλλοντι ἰάσασθαι.
 954 : μέλλοι ἐργάσασθαι.
 Τόμ. ΙΑ', σελ. 212 : τῷ μέλλοντι χρήσασθαι.
 602 : τὸ μέλλον δρᾶσαι.
 663 : μέλλει ἐκπέψαι — ἐργάσασθαι.
 Τόμ. ΙΓ', σελ. 476 : τοῖς μέλλουσιν ἰάσασθαι.
 Τόμ. ΙΣ', σελ. 556 : μέλλων δηλῶσαι.
 589 : μέλλοντα βλάψαι.
 Τόμ. ΙΖ', α', σελ. 578 : μέλλοντος ἄρξασθαι.
 644 : ἔμελλεν ἰάσασθαι.
 935 : τὸ μέλλον κατασκήψαι.
 966 : μέλλωμεν ἐργάσασθαι.
 Τόμ. ΙΖ', β', σελ. 479 : τὴν μέλλουσαν ἐργάσασθαι.
 Τόμ. ΙΗ', α', σελ. 741 : τὸν μέλλοντα ἐπισπάσαι.
 (Τόμ. ΙΗ', β', σελ. 903 : μελλόντων πειρᾶσαι).

Οὐδεὶς δ' ὅμως θ' ἀρνηθῇ ὅτι κακῶς ἐν Τόμ. Δ', σελ. 554 ἀναγινώσκεται « πρῶτον μὲν ἔλκει τὰ μέλλοντα θρέψασθαι τὸν οἰκεῖτον ἕκαστον ἐκ τοῦ αἵματος χυμὸν » ἀντὶ τοῦ θρέψεσθαι ἥτοι τραφήσεσθαι καὶ ἐν Τόμ. Γ', σελ. 123 « ταυτὶ μὲν ἐπὶ πλεῖστον ἀλλήλων διεστῶσιν ὀργάνοις τοῖς δακτύλοις ἔμελλε διαρθρῶσασθαι » ἀντὶ τοῦ διαρθρῶσεσθαι, ὅπερ ἀβλαβὲς ἔμεινεν ἐν σελ. 129 « μέλλοντά γε ὡς ἐν διαρθρῶσεσθαι μὲν πρὸς τὸν πῆχυν, κινήσεσθαι δὲ πολλὰς καὶ βιαίους κινήσεις ».

Οὐδαμῶς δ' ἡμεῖς ὀκνοῦμεν νὰ μετατυπώσωμεν καὶ τὸ ἐν Τόμ. Γ', σελ. 882 « ὥστ' ἔμελλον ἐξ ἀνάγκης οἱ μὲν ἄνωθεν ἐμφυόμενοι μύες ἄνω *κινήΣΕΙΝ* αὐτήν, οἱ δὲ κάτωθεν ἀρχόμενοι κάτω, κατὰ τὰς δὲ οἱ πλάγιοι τὰς ἐφ' ἐκάτερα κινήσεις ἐργά*ΣΑΣΘΑΙ* » εἰς τὸ ἐργάσασθαι καὶ τὸ ἐν Τόμ. Δ', σελ. 534 « δι' ἧς καθε*ΞΕΙΝ* τε καὶ ἀλλοιῶ*ΣΕΙΝ* ἔμελλε καὶ τροφήν ἐχυτῷ ποιή*ΣΑΣΘΑΙ* » εἰς τὸ ποιήσασθαι καὶ τὸ ἐν Τόμ. Ζ', σελ. 254 « τῶν δ' ἦτοι μελόντων ἐ*ΛΞΕΙΝ* ἢ καθε*ΞΕΙΝ* ἢ ἀπώ*ΣΑΣΘΑΙ* » εἰς τὸ ἀπώσασθαι. Πιθανώτατον δ' ἡμῖν φαίνεται ὅτι δὲν ἔγραψεν ὁ Γαληνὸς ἐν Τόμ. Γ', σελ. 225 « οὐ μόνον οὐδὲν ἔμελλεν ἐκ τῶν τοιούτων κινήσεων ἔσασθαι πλεον ἀλλὰ καὶ προσαπόλλυσθαι τι τῆς ἀσφαλείας » ἀλλὰ προσαπολεῖσθαι οὐδ' ἐν Τόμ. ΙΒ', σελ. 385 « μέλλοντος οὖν μου μετὰ (τὰς) τρεῖς τούτους καθάρσεις ἀποφλεγματίζειν τὸν ἄνθρωπον, εἴτα χρῆσασθαι τινὶ φαρμάκῳ κατὰ τοῦ πεπονθότος μορίου, κτέ. » ἀλλ' ἀποφλεγματίζειν καὶ χρῆσασθαι. Πολλάκις δ' ἐν τοῖς τοῦ Γαληνοῦ ἀπαντᾷ ὁ κοινὸς τοῦ μέλλοντος τύπος ὁ εἰς *ΙΣΩ* λήγων, οἷον χωρίσεις, γνωρίσεις, διακομίσουσιν, κτλ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΚΟΝΤΟΣ.

INSCRIPTIONS D'ORMÉLÉ, EN PHRYGIE (1).

7. *Karamanly*, devant la mosquée. Cipe quadrangulaire en partie brisé. Hauteur de la partie intacte, 1 m. 07. Largeur du cipe : 0,58. Les lettres sont gravées avec soin.

5

Ο Σ Σ Α Ο Υ Α
Ι Α Α Σ Α Υ Τ Ω Ν Κ Α
Η Ε Ω Ν Κ Α Ι Σ
Α Σ Φ Α Υ Σ Τ Ε Ι Ν Η Σ
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ Ε Π Ι Ε
Κ Ρ Ι Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Ε Π
Ε Υ Τ Ω Ν Α Β Α Σ Κ Α Ν

(1) Voy. Bulletin, t. II, p. 170.